

# РЕШЕНИЕ

№ 241

гр. София, 15.01.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 137 СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АДРИАНА Д. АТАНАСОВА

при участието на секретаря ЙОРДАНА П. ТАШЕВА  
като разгледа докладваното от АДРИАНА Д. АТАНАСОВА  
Административно наказателно дело № 20231110210438 по описа за 2023 година

**Производството е по реда на АПК вр. чл. 72, ал. 4 ЗМВР.**

Образувано е по жалба от С.Д., чрез адв. Б. Х. - САК, срещу заповед за задържане до 24 часа с рег. № \*\*\*/12.07.2023г., издадена от И., на длъжност младши автоконтрольор при ОПП СДВР, гр. София.

В жалбата се твърди, че атакуваната заповед е издадена в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че правното и фактическото основание за задържането на лицето не е описано разбираемо и прецизно. Сочи, че на задържаното лице не е връчен екземпляр от атакуваната заповед, както и не са му били предоставени полагащите му се храна и вода по време на задържането му, съгласно инструкцията на министъра на МВР. Прави се искане заповедта за бъде отменена.

За проведеното последно открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Жалбоподателят Д. не се явява, а адв. М. и адв. Х., редовно призовани, се явяват, като в дадения ход по същество поддържат депозираната жалба и отразеното в нея, че заповедта не отговаря на минималните изисквания да бъде описано разбираемо и прецизно какви са основанията за ограничаване правото на свободно придвижване на жалбоподателя. Молят да се присъдят разноски. Представят писмени бележки по делото. В същото съдебно заседание ответникът се представлява от юрк. А., която в дадения ход по същество моли атакуваната заповед да бъде потвърдена. Поддържа, че лицето, издало заповедта, има компетентността да издава такива заповеди и това е в кръга на неговите правомощия. Твърди, че заповедта може да е мотивирана и на база докладна записка, която е предходен документ и такава се съдържа по преписката. Излага подробни съображения. Претендира и присъждане на

юрисконсултско възнаграждение.

**Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, съдът прие за установено следното:**

**От фактическа страна:**

На 12.07.2023г. около 19:40 ч. в гр. София, на “Околовръстен път” на гр. София, на около триста метра след кръговото движение на с. Лозен, с посока на движение към с. Г., екип на ОПП СДВР, гр. София, в чийто състав бил назначен и ответникът И., извършил полицейска проверка на лице със съмнително поведение, което управлявало товарен автомобил “О. с ДНК № \*\*\*\*”, тъй като превозното средство им се сторило съмнително, същото било с увиснала задница и нещо мърдало в багажника на същото. Водачът на автомобила не представил на полицейските служители документ за самоличност. На задната седалка и в багажника на автомобила се превозвали 6 броя чужденци от мъжки пол, които били покрити с одеяла и били незаконно пребиваващи в страната. С оглед на това водачът на автомобила бил задържан за установяване на самоличност и отведен в 08 РУ-СДВР, където след извършена справка, самоличността му била установена като С.Д., гражданин на \*\*\*, роден на \*\*\*\*г. в гр. М., \*\*\*. Изготвени били необходимите документи във връзка със задържането, като ответникът И. издал атакуваната заповед за задържане рег. № \*\*\*/12.07.2023г. с начало 19:40 ч. на 12.07.2023г., в която като фактическо основание за задържането посочил: „установяване на самоличност“ и правната разпоредба на чл. 281 НК. Като правно основание цитирал разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗМВР. След установяване самоличността на Д. и оформяне на документите, жалбоподателят бил задържан под стража за срок до 72 часа поради образувано наказателно производство, което било образувано и се водило за престъпление по чл. 281, ал. 2, вр. с ал. 1 НК.

С постановление за привличане от 13.07.2023г. С.Д. бил привлечен като обвиняем за това, че на 12.07.2023г. около 19.40 часа на “Околовръстен път” на гр. София, на около триста метра след кръговото движение на с. Лозен, с посока на движение към с. Г., чрез управление на т.а. “О. с ДКН № □ \*\*\*\* и превозвайки в него 6 чужденци, незаконно пребиваващи в страната, с цел да набави за себе си имотна облага, противозаконно е подпомогнал чрез осигуряване и извършване на превоз на тези чуждестранни граждани - всички определили се, като граждани на Р. С. и всички без документи за , ал.1, чл. самоличност да преминават през страната в нарушение на закона по смисъла на чл. 8, ал. 1, чл. 19, ал.1, т.1 и чл. 22, ал.1 от Закона за чужденците в Р. България, като деянието е извършено чрез използване на моторно превозно средство - посочения по- горе лек автомобил, както и по отношение на повече от едно лице /спрямо 6 лица/ - престъпление по чл. 281, ал.2, т.1 и т.5, вр. ал.1 НК.

Направено е искане от прокурор К. при СРП на основание чл. 64, ал.1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение “задържане под стража” спрямо обвиняемия С.Д., като по отношение на същия е наложена мярка за неотклонение “задържане под стража” с протоколно определение от 16.07.2023г. по ЧНД 209711/2023г. по описа на СРС. С протоколно определение от 20.07.2023г. по ВНЧД 4073/2023г. по описа на СГС съдът е потвърдил горепосоченото протоколно определение на първоинстанционния съд за налагане на мярка за неотклонение “задържане под стража” на обвиняемия.

Представен е и дневник за получаване на храна и вода от задържаните лица в 08 РУ на СДВР, видно от който задържаното лице С.Д. е получило такива.

Съгласно удостоверение рег. № \*\*\*/03.08.2023г., издадено от Началника на 01 Сектор на Отдел „Човешки ресурси“ СДВР, се установява, че със заповед № 513з-2507-2107/21.04.2015 на Директора на СДВР, младши инспектор И.е назначен на длъжност “младши автоконтрольор II-I степен” в 01/02 група “Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия” на 02 сектор “Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия” към отдел “Пътна полиция” при СДВР, която длъжност изпълнява и към настоящия момент.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: докладна записка до Началника на ОСПС-СДВР; протокол за личен обиск на лице; декларация; извлечение от книга за задържани лица на 08 РУ-СДВР от 12.07.2023 г.; удостоверение рег. № \*\*\*/03.08.2023г., издадено от Началника на 01 Сектор на Отдел „Човешки ресурси“ СДВР; дневник за получаване на храна от задържаните лица в 08 РУ на СДВР; длъжностна характеристика за длъжността “младши автоконтрольор”; всички материали по ДП 643/2023г. по описа на 08 РУ на СДВР, пр. пр. № 32470/2023г. по описа на СРП, както и всички други материали, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

Същите съдът прецени като еднопосочни, безпротиворечиви и кореспондиращи помежду си. Обстоятелствата по задържането на жалбоподателя и издаването на заповедта се изясняват посредством информацията, съдържаща се в писмените доказателствени източници. Посредством последните се установят действията на полицейските органи, проведени по време на задържането, а именно извършване на справка относно установяване самоличността на задържания, непосредствено след което жалбоподателят е задържан за срок до 72 часа, привлечен е като обвиняем, по отношение на същия е взета мярка за неотклонение “задържане под стража” от районния съд, която е потвърдена от въззивния съд.

Заеманата от ответника И. длъжност към момента на издаване на процесната заповед се изяснява от представеното удостоверение рег. № \*\*\*/03.08.2023г., издадено от Началника на 01 Сектор на Отдел „Човешки ресурси“ СДВР.

**При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:**

Жалбата е депозирана в 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

В заповедта, издадена в законоустановената писмена форма, са посочени името, длъжността и местоработата на издалия я служител, посочено е правното основание за задържането - чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗМВР, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата му по чл. 72 ЗМВР, правото да обжалва пред съда законността на задържането, правото на адвокатска защита от момента на задържането, на медицинска помощ и на телефонно обаждане. Жалбоподателят е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗМВР - поради невъзможност да се установи самоличността му, доколкото при извършване на полицейска проверка не е представил на полицейските

служители документ за самоличност. В този смисъл фактическото основание за задържането е ясно, конкретно и подробно описано, при което жалбоподателят още от този начален момент е бил наясно с фактическите му параметри. С оглед на това възраженията в съответната насока са неоснователни. Неоснователно е и оплакването, че нямало данни Д. да е извършил престъпление, тъй като той не е задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, а поради невъзможността на място да бъде установена самоличността му. В тази връзка правилно в заповедта е посочено правното основание за задържането - чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗМВР, и достатъчно ясно е описано фактическото основание на това задържане - за установяване на самоличност и за престъпление по чл. 281 НК. Предвид това фактическото и правно основание на заповедта са ясно, точно и недвусмислено формулирани. Досежно мотивната част на заповедта, относима е и константната съдебна практика, обективизирана в ТР № 16/1975 г. на ВС, ППВС № 4/1976 г., ТР № 4/2004 г. на ОС на ВАС и ТР № 1/2006 г. на ВАС. При това настоящият съдебен състав прецени, че процесуални нарушения при издаването на атакуваната заповед не са допуснати, респективно, че е процесуалноправно законосъобразна.

Заповедта за задържане освен това е издадена и в съответствие с изискванията на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗМВР регламентира хипотезата на задържане за срок до 24 часа при невъзможност да се установи самоличността на лицето в случаите и по начините, посочени в чл. 70 ЗМВР. В случая от писмените доказателства се изясни, че полицейските органи са предприели извършването на полицейска проверка спрямо Д. поради демонстрирано от последния съмнително поведение, предвид което е била налице хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 3 ЗМВР - проверка по установяване самоличността на лице при осъществяване на контрол по редовността на документите за самоличност. С оглед обстоятелството, че Д. не е носел в себе си документ за самоличност, същият е чужд гражданин, очевидно не е имало как самоличността му да бъде установена на място, което именно е наложило задържането му и отвеждането му в 08 РУ-СДВР, с оглед извършване на съответната проверка. Отделно от това жалбоподателят е задържан да превозва и други шест лица, които са били също с неустановена самоличност, чужди граждани, за които на по-късен етап след извършена проверка в РУ на СДВР се установило, че нямат право да пребивават на територията на Р. България и са мигранти.

Наред с това, неоснователно е и възражението за несъответствие на процесната заповед с целта на закона. В случая за прекомерност на задържането не може да се говори. Последната е била издадена в полицейското управление след установяване самоличността на лицето, доколкото обективно би било технически невъзможно да бъде издадена преди или в момента на фактическото задържане, доколкото е било необходимо именно установяване на данните за самоличността на лицето, които да бъдат вписани, още повече, че задържаното лице е чужд гражданин. Предвид това настоящият съдебен състав прецени, че времето, през което е продължило задържането, съответства на целта на закона и не надхвърля необходимото за постигане целта на задържането. Отделно от това следва да се отбележи и че Д. е бил задържан и с постановление на прокурор за срок до 72 часа, бил е

привлечен за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, вр. ал.1 НК като обвиняем, по отношение на същия е взета мярка за неотклонение “задържане под стража” от районния съд, която е потвърдена от въззивния съд. Настоящият съдебен състав намира за неоснователно и наведеното възражение, че в заповедта за задържане не била посочена конкретна алинея на разпоредбата на чл. 281 НК, тъй като счита, че лицето в достатъчна степен е било наясно и е имало възможност да разбере какви са основанията за неговото задържане, като на този ранен етап от задържането му полицейският служител е бил в невъзможност да посочи конкретно под коя от алтернативните възможности да се подведе извършеното от Д. деяние, тъй като е трябвало да бъдат извършени редица процесуални действия, изразяващи се в разпити на свидетели, изготвяне на справки и снабдяване с други документи за даване на прецизна правна квалификация. При това следва заключението, че принудителната административна мярка, приложена от административния орган, действащ в условията на оперативна самостоятелност, в случая е била изцяло съобразена както с целта на закона, така и с практиката на ЕСПЧ относно принципа за прилагането на чл. 5, § 1 ЕКЗПЧОС. Доводите в обратна насока не следва да бъдат споделени.

Неоснователно е и наведеното възражение в жалбата, че на задържаното лице при задържането му не са му предоставени храна и вода, което се опровергава от приобщените като доказателства по делото копия от дневник за получаване на храна от задържаните лица в 08 РУ на СДРВ, в който е отразена датата и часа, когато са осигурени храна и вода на задържаното лице.

В заключение следва изводът, че оспорената заповед е законосъобразна, не са налице основания за отмяната ѝ по реда на чл. 146, т. 1 - т. 5 АПК, и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 /сто/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

***Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 АПК, съдът***

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалба на С.Д., С.Д., гражданин на \*\*\*, роден на \*\*\*\*г. в гр. М., \*\*\*, депозирана чрез адв. Б. Х. - САК, срещу заповед за задържане за срок до 24 часа рег. № \*\*\*/12.07.2023г., издадена от И., на длъжност младши автоконтрольор при ОПП СДВР, гр. София.

**ОСЪЖДА** С.Д., гражданин на \*\*\*, роден на \*\*\*\*г. в гр. М., \*\*\*, с лична карта № \*\*\*\*, издадена на \*\*\*\*г. в \*\*\*, с идентификационен номер № \*\*\*\* **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сума в размер на 100 /сто/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъществено пред настоящата инстанция процесуално представителство.

**Решението** подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

**Препис** от решението на основание чл. 138 АПК да се изпрати на страните - на жалбоподателя С.Д., адв. Х. и адв. М. и на ответника И..

**Съдия при Софийски районен съд:** \_\_\_\_\_